

Els matissos:

intensitat i agògica

intensitat (volum)

Què són?

Els matissos d'intensitat són els que **ens indiquen amb quin nivell de "volum"** hem d'interpretar una cançó, ja sigui cantant o amb un instrument.

Com tots els termes musicals, utilitzem mots de la llengua italiana, i en l'àmbit musical aquestes paraules són conegudes de manera universal.

Quins són i com es diuen?

Encara que quan els anomenem ho fem amb tot el nom complet, per a escriure'ls a la partitura, utilitzem una forma abreujada per a cada indicació d'intensitat:

pp (*pianissimo*) **f** (*forte*)

p (*piano*) **ff** (*fortissimo*)

mf (*mezzoforte*)

 crescendo

 diminuendo

On s'escriuen?

Per **baix del pentagrama**, i poden aparèixer diverses vegades en una sola cançó.

Lento

agògica (velocitat)

Què són?

Els matissos d'agògica són aquells que **ens indiquen quina velocitat** ha de tindre el ritme de la cançó.

També s'utilitzen paraules italianes per a anomenar-los. Quan estudiem, un aparell que ens pot marcar la velocitat del ritme és el **metrònom**.

Quins són i com es diuen?

S'escriuen amb tota la paraula completa, i normalment només apareixen una sola vegada al principi de la cançó:

Presto (*molt ràpid*)

Allegro (*ràpid*)

Andante (*ritme regular*)

Adagio (*lent*)

Lento (*molt lent*)

On s'escriuen?

Per **dalt del pentagrama**, i només apareixen una vegada al principi de la cançó.

L'articulació: el "legato" i el "staccato"

Què són els signes d'articulació?

L'articulació d'una cançó ens indica de quina manera, o amb quin caràcter hem d'interpretar les notes escrites a la partitura.

L'articulació fa que una cançó pugui sonar d'una manera completament diferent si la canviem. Pot passar de sonar molt serena, a sonar lleugera, tallada i fins i tot agressiva.

Quins tipus d'articulació coneixem?

En coneixem dos: el "legato" i el "staccato".

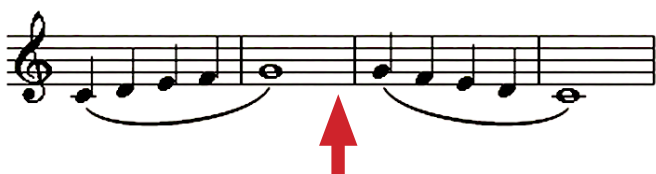
Legato (lligat)

"Legato" en italià, vol dir "lligat", tot junt. Per això, si tenim un fragment de notes assenyalat amb un "legato", hem de interpretar-les totes molt juntes, sense respirar entre una nota i la següent.

Si es tracta de cantar o de tocar un fragment així amb la flauta, hem de fer tota la part "legato" amb un sol buf d'aire, sense tallar el so amb la llengua, com normalment fem.

Com s'escriu?

Utilitzant un signe que es diu lligadura. Mira la següent imatge:

Només es pot respirar en aquest punt, darrere de la rodona.

També podem trobar-nos lligadures per dalt, si les notes tenen la boleta a dalt.

Staccato (destacat)

"Staccato", en italià, vol dir "destacat" i significa que cada nota assenyalada amb aquesta articulació ha de ser "destacada" o separada de la següent, de manera que quedi més curta del que s'indica a la cançó.

Per exemple, una negra passaria a ser una corxera. La durada de la nota s'acurta lleugerament per a separar-la bé de la següent.

A l'hora de cantar o tocar la flauta, caldria separar bé les notes fent-les més curtes, i ficant la llengua a l'embocadura de la flauta per a tallar el buf.

Com s'escriu?

Utilitzant un punt per dalt o per baix de la nota.

Mira bé la imatge: si la boleta està baix, el punt va per sota, però si la boleta està dalt, el punt va per damunt.

ATENCIÓ!! Compte amb aquest signe, no el confongueu en el puntet de la blanca en punt, que s'escriu al costat de la nota i té un significat ben diferent. Aquest no hi té res a veure amb aquell.